

Sanch Nova

REVISTA CATALANA MONTANYENCA

SANTORAL.

Avuy 12 de Maig.—S. Domingo de la Calzada cf.

Dill. 13.—S. Pere Regalat cf. y S. Mus pbre. mr.—*Lletanias*.—*Abs. de carn.*

Dim. 14.—S. Bonifaci mr. y Sta. Corona, mrs.—*Lletanias*.

Dimec. 15.—(*Abans †*) S. Isidro Llauradó cf., patró de Madrit.—*Lletanias*.—*Abs. de carn.*

Dij. 16.—~~X~~ LA ASCENSIÓ DEL SENYOR, S. Joan Nepomuceno mr. y S. Ubald b.

Div. 17.—S. Pascual Baylon cf.

Dis. 18.—S. Félix de Cantalici cf. y Sta. Claudia mr.

QUARANTA HORES.—Continuan en la iglesia de Ntra. Sra. del Carme.—La exposició de S. D. M. comensará a les 6.

MERCAT D' OLOT.

Preus en la Plassa del dilluns últim.

MIDA DE 80 LITROS.

Blat.	18'00	Ptas.
Mastay.	17'00	«
Blat de moro	14'25	«
Fajol.	12'50	«
Mill.	15'00	«
Panis.	15'00	«
Mongetes.	26'00	«
Fabes.	17'00	«
Besses.	19'00	«
Llubins.	12'00	«
Patates (carga).	15'00	«
Ous (dotzena).	00'75	«

Núm. 46

SURT ELS DIUMENGES
REVISTA CATALANA MONTANYENCA

PERA SUSCRIPCIONS Y ANUNCIS

dirigirse á la

Imp. de Narcís Planadevall, Sant Esteve 29.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Un any. 5'00 Pessetes.
Semestre... .. 2'50 «

Pago adelantat.

JA HI TORNÉM

II.

Diguerem en nostre darrer article que 'ns ocupariem en comentar breument l'esperit del Decret de 12 d'Abril. sobre exámens y altres coses. Hi trovém dós motius de censura y altres dós d'aplausó; comensarém pels primers. Reprochém energicament que donat el aspecte radical, segons el que quedan resolts alguns problemes d'ensenyansa, s'hagi promulgat ab forsa obligatoria d'un modo tant á corra cuyta, y justament en una época tant propera als exámens. De lo tant depressa com s'ha pastat s'ha agrumullonat, y de tant á crema dent com s'ha cuit s'ha sobtat sense que les immediates aclaracions publicades, hagin pogut suavisar la pasta ni fer miuvar l'efecte del calor del forn, donchs dites aclaracions deixan molts punts sense aclarir al pás que n' enfosqueixen d'altres. Sembla poch decorosa la pretenció d'implantar les modificacions profundes que 'l decret ordena girantse d'esquena als drets adquirits pels estudiants que fe-

ren llurs matricules en condicions molt diferents; qui sab lo que haurian determinat alguns que 's matricularen en la ensenyansa privada si haguessin pogut preveurer com havia de petar l'assumpto.

Un Estat ben organísat no pot jamay burlar negant comissió d'exámens á qui ha fet la matricula baix la condició sisquera implicita de tenirla. Es més; fins les fulles de matricula entregades als estudiants consignan disposicions que venen transformades per el seu dit decret. Pensar que la prudencia y peus de plom ab que procedeixen els pobles europeus en l'exercici de son poder llegistatiu hagém de sustituhirla en el Estat espanyol ab barrabassades y garrotades de cego, fa escriuir y per més que la costum inveterada de la gent de Madrid en aquest punt y nostre enbrutiment civil (procurat y obtingut pels vividors d'ofici en politica espanyola) ens ha fet familiars les oppressions y els abusos, ben garbellada la qüestió no podém deixar de veurer que es irritant, repulssiu y violent el promulgar un decret tant irrespectuós ab els drets dels que pagan. ¡Quants aplausos s'han escatimat al 'Ministre

que 'ls hauria obtingut si obrant d' un modo menys espanyol y més europeu hagués ordenat la implantació de dit Decret al curs vinent, donantlo n' obstant á coneixer en época oportuna! Pro no hi ha més; son incorretjibles y esperar qu' arrivin á mourers en consonancia ab l' esperit d' avens nostres governants, es exposarse á la seguretat d' un desengany.

El segon motiu de censura contra el Decret el fundém en que donant com dona una exeptional importancia á la ensenyansa oficial perilla que certs abusos d' aquesta s' exacerbin y hagi de plegar veles á poques brasses del port de sortida. Determinant que cada catedràtich oficial examini els seus alumnes, si bé en públich perquè públiques son les aules, dintre de la propia classe y durants l' última deceña de Maig, fomentará al nostre entendre la ineptitut, la vagancia y la indignitat dels professors oficials. Qui s' hagi passejat una mica pels establiments oficials d' ensenyansa d' Espanya ó bé qui hagi llegit bon número d' obres de text degudes á professors espanyols y moltes d' elles aprobades per Academies y Consells, sense extremar la nota pessimísta haurá adquirit el convenciment de que una respectable proporció de togas sols serveixen per tapar raquítiques nulitats qu' á còpia de burxar en els ministeris han trobat qui 'ls hi ha dat una espenta (á voltes falsejada per un simulacre d' oposicions ab jutjes no sempre competents y rectes) gracies á la qu' han trobat d' improvis continuats sos noms en els escalafons dels establiments d' ensenyansa. Aquestos que picats per la necessitat d' examinar els seus alumnes en companyia d' altres dós professors, al fi ab tota sa apatia 's determinavan á estudiar alguna cosa per no fer un

paper tant desgraciat deixarán are de ferho ja que cessa semblant fiscalisació, única causa del seu revetllament. Hi ha un altre grupo de professors oficials que ganduls de mena, aixafats pels anys ó enamorats perdudament del *dolce farniente* miran de passar el temps com poden, siguent raras els cursos qu' explican en sa totalitat el programa de la seva asignatura (espanta considerar el gran número de programes que 's deixan d' acabar en els establiments oficials). Donchs bé aquesta gent convertits en virtut del Decret de Romanones en altres Dons Palomos dels que *yo me lo guiso yo me lo como*, y lliures de les mirades dels companys farán una capa mal tallada mitjansant lo que aprovant á discreció als alumnes taparán el seu poch amor al treball. Se trova també entre 'l professorat oficial la seva *cloaca máxima* formada per certs personatjes (en escàs número per ara) qu' arrastran la seva dignitat professional pel fanch, arrivant fins á provocar denúncies de venta de notes, d' aprobacions per diner etc. Aquesta gent si que 'l cantarán l' Aleluya ab el nou decret. Si qui fá un cove fá un cistell y qui fá un cistell ne fá cent ajudint-me á dir com anirá la cosa sense l' acció fiscal dels companys d' exámens.

Pot ser qu' algu contesti que já 's prevé aquest cas, permetent qu' als exámens hi assisteixi el quefe de l' establiment, pro nosaltres que sabém un xich lo qu' es aixó no deixarem de de replicar que no sempre el quefe es competent per judicar en totes les assignatures y no sempre portá la camisa tant neta que pugui cridar en veu alta á l' ordre á sos subordinats.

D' altre part aquesta parodia d' exámens tenen el grave inconvenient,

fius admetént que tothom es sabi, treballador y digne, d'imprimir, marcat sello personal en les assignatures donchs l'extremada benignitat d'uns y l'exsesiva severitat d'altres, que fius are s'havian trovat atenuades per els dós examinadors que fan costat al catedràtich, sensa aquest atemperant se donarán á coneixer en forma tant nua y crua que pot trascendir al exterior y produhir algún disgust, no les tragaderes del que aprova á tothom que 's presenta sinó el saludable rigor del que desitjós de no augmentar el número de burros ab títol de sabi es una mica prim-mirat en concedir l'aprobació y no prodiga les notes. Com desgraciadament el cas d'un alumne que presentant als seus pares la papaleta d'exámen ostentant una carbassa, els digui que se la té bèn merascuda per dropo y desaplicat, es un cas tant raro que bé 's mereixeria un monument; algunes notes donades per medi d'aquest sistema unipersonal poden provocar algún conflicte per part dels alumnes que 'n sa majoria may volen atribuhir el suspens obtingut á altre causa qu' á mala volensa del catedràtich. Ajuda á fer més viable aquesta suposició el fet de que 'l Ministre vol que 'ls alumnes oficials siguin examinats sense que intervingui la sort en el determinar les preguntes que deuen ferse. No es violent suposar que fius aquells alumnes als qui el professor hagi fet esforços per salvar d'una catástrofe acadèmica preguntantllhos coses senzilles l'acusarán devant de llurs pares, si arriban á surtir de l'exámen ab una carbassa, be que pera ferlos caurer els ha preguntat *lo més difícil de la assignatura*.

Endemés té en contra seva el Decret la limitació del número de *Sobresalients* á un cinch per cent, donchs

al pás que 'n algunes classes y determinats cursos no s' en hauria de donar cap per no haverhi qui se l'hagués guanyat; en altres classes ó cursos ahont s' ensopega á haverhi bons alumnes que s'estimulan mutuament poden ser insuficients els que 'l Decret permet distribuhir. Tampoch mereix cap aplauso el Ministre per haver decretat que la nota de *Sobresalient* donada pera el catedràtich concedeixi al alumne sens altre requisit una matricula d'honor gratuita per l'any vinent. Sempre s'ha vist ab agrado per tothom qu' aquesta distitnció profitosa y honorifica se guanyés per oposició entre 'ls noys més aprofitats, presentantse junts y en noble competencia els alumnes oficials y lliures y, tractantse de la segona ensenyansa el qu' estudián en col·legis particulars ó ab professors á casa seva.

Creyém donchs en conseqüencia qu' aquesta part del decret no devia haverse promulgat; els exámens deuen ferse el juny, mediant el corresponent tribunal y trayént per sort les preguntes, y les matricules d'honor deuen guanyarse per rigurosa oposició entre els *Sobresalients* obtinguts en cada assignatura per els alumnes de totes les ensenyanses. L' extensió ab que havém tractat l' assumpto fá precís un altre article en que demostrarém, si á Deu plau, que, á pesar de lo que quede manifestat, per dós conceptes es digne d' aplauso el Decret del actual Ministre d' Instrucció Pública Sr. Compte de Romanones.

A. C.

¡Alabat sia Deu! Altre vegada tenim en estat de siti ó de guerra la provincia de Barcelona, y altre vegada tenim á recó, com una aixeta que vessa, la santa, la intangible, la sacratissima llibertat. ¡Pobre llibertat que s costipa á cada moment, y á faysó de vell xacrós no pot sortir al sol si no de tant en tant y en días que no fassi vent ni per apagar un mixto!

Are 'ls que l' han desada son els famosos progresseros del celebèrrim Sagasta, 'ls que la singlotan á cada paraula y que ab la màgica de son nom s' han posat bé de ventre y de roba. No es pás la primera ocasió d' obrar aixis, ni la segona tampoch; però sap el gran polítich de la terra dels pebrots que ell pot ferho impunement perquè... com qu' es lliberal de debó, tot se li perdona. Al home que dos anys enrera 'ns tenia agarrotats perquè 'ns anessen tallant les mans y 'ls peus, ó sian les colonies, fins al punt de ni deixarnos cridar ¡visca Espanya!, en lloch d' enviarlo á..... fregi espárrechs, se l' ha vist, fà poch, aclamat com l' únich redemptor y llibertador de la patria. ¡Visca, donchs, en Sagasta! encare que 'ns fassi anar de quatre grapas y 'ns repiqui al carpó, perquè ell es lliberal y guapo y bonich y.... tot li es lícit.

Com més un s' hi pensa més va creyént que te rahó en Darwin al dir que l' home es, ni més ni menos, un animal com tots els altres. Si hagués conegut el espanyol podia dir qu' es un animal més grós y.... hauria encertat. Aquí fent alguna mandonguilla ab carn de frare ó de capellá já s' es lliberal á proba de bomba, y 's pot pegar á la dona, als fills y á tot bitxo vivent ab bastó de ferro.

Verament já no hi ha costat ahont girarse per trovarhi una mica de lo

qu' en altre temps se 'n deya *sentit comú*. Avuy som tant baboyes qu' al que 'ns respalla una mica la mànega del brás dret li deixém que ab l' altre má 'ns embruti tota la roba. En Silvela 's diu conservador y molts ximplés l' admiran y aplaudeixen com á tal, basta que s' ho digui, ab tot y ser qui més enveriná la questió social á Catalunya y qui ha fet més estropicis demagógichs. D' anomalies 'aixis altres ne podriam citar, mostra clara de qu' en nostres temps boy ningú sap lo que 's pesca. Rés, que de baboyes per tot arreu se 'n crián.

Per fortuna y gran consol, dintre pochos días veurém qu' en certes occasions no es en vá que 's predica y gasta saliva. Si, perquè gracies á tant predicar contra 'l *cunerisme* en les próximes eleccions nos trovarém ab *cuneros* fins en lo plat d' escudella. En nostra provincia ho serán casi tots els que 's presentan, y en el partit de La Bisbal si 'ls *anti-cuneristas* aburrits enjegan sos vots al benemèrit Garay, serán molt ben rebuts per aquest senyó que, després de rodar la ceca y la meca, al fi ha pogut descobrir ahont es son districte, cosa més difícil de lo que sembla per certs candidats que tenen tant *arraigo* en el pais, com saben de geografia.

AMISTAT Á PROVA

(Á mon benvolgut germá Enrich.)

Acabament.

III.

Quant el vendeá torná en si, vá trobarse desfet de ses lligadures y mitj ajegut en un banch colocat al fons d' una gran cambra quins escassos mo-

bles ab prou feynes deixava entreu-
rer la mala claror d' un llum d' oli,
penjat d' una grossa viga que trave-
ssava la cambra de part á part.

Devant seu, sentat en una mala ca-
dira hi havia el jefe del destacament
republicà que l' havia fet presoner.

Regnava en aquella estancia el més
complet silenci, sols á voltes inte-
rromput pel confós remor de crits y
rialles dels soldats que movian gran
xibarri en una llunyana habitació.

—Tinch que fervos algunes pregun-
tes—exclamá al cap d' una estona el
capità. Y dirigintse vers al presoner,
—¿Com us diheu? preguntá.

—Enrich Lamoriere.—

—¿Com heu dit?—replicá l' altre
com si no l' hagués comprés prou bé.

—Enrich Lamoriere.—

—¿D' ahont sou fill?

—De Tours.—

El capitá es movia nerviosament
en son assiento. S' aixecá per fi y co-
mensá á passejarse á grans passos d'
un extrém á altre de la cambra com
dominat per una interna agitació.....
Lamoriere..... Lamoriere..... murmu-
rà entre dents... qui sab..... tindria
que veurer..... y continuava passe-
jantse capbaix, pensatiu.

De sopte com si li acudís una idea
và aturarse devant d' en Lamoriere.

—Escoltéu li digué, ¿Ahont fereu el
vostres primers estudis?

—A Tours.—

—¿No teniau cap amich á l' escola?

—Sols un ne tenia. Era un pobre
xicot fill d' una viuda. Es deya Marti-
naux. Avuy ni se ahont para. Ja fá
molts anys que soch fora de Tours
y... pero diguéme ¿perquè tantes
preguntes?... ¿No m' heu de fusellar?
Douchs deixeu-me replicá alsant més
la veu... deixeu-me.

—Silenci—feu el capitá ab tó impe-
riós y aplicant el dit davant d' els lla-

vis. S' acostá més vora el presoner—
¿Qui us ha dit que vos portava á fuse-
llar? ¿Qui vos ho ha dit?

IV.

Durant llarga estona và regnar al-
tre cop el silenci més complet.

—Lamoriere digué al cap d' una
rato, el jefe dels republicans ab tó
bondadós—Sou lliure.

—¿Lliure? replicá aquell sorprés,
admirat.

—Si. Te deixo en llibertat.... En
Martinaux podria esser una fera, més
no vol la sanch de son amich Lamo-
riere.—

¿Ets en Martinaux? preguntá aquell
bó y mirántse 'l fit á fit.

—Si, contestá el capitá. Soch en
Martinaux ton amich de la infantesa
y doná una má al vendeà que la và
estrenyer entre les seves.

Varen parlar del temps passat, de
sa infantesa....—Jamay digué el ca-
pitá olvidaré nostre amiatat de quit-
xalla—Dupto ni hagués un altre més
franca més sencera...¿T' en recordes?
Anavam á estudi junts. Era jó molt
grandessás, tú molt jove. Ja sabs la
poca afició que sentia jó per les lle-
tres y les burles que per aixó havia
tingut que soportar dels demés noys.

Sols tú noble pel nom y pel cor vàs
compadirte de mi y vàs brindarme
ab ta mistat.

Y d' aquesta en guardo moltes pro-
ves..... moltes. Una sobre tot que
may olvidaré.

Era poch avans de deixar mos primers
estudis. Fill com era d' una
pobre viuda ab poca salut y menos
recursos no pots figurarte per quanta
miseria y privacions havia tingut que
passar. Aquell any per la diada del
teu Sant el teu pare sempre esplendit,
và regalarte una cantitat en metálich
per gastarla en juguets ó en lo que

volguessis. L'endemà vàs trobarme trist y pensatiu assentat en lo primer replá de la escala d'estudi. ¿Que tens? vàs dirme bon punt varem quedar sols.

—Molt vaig contestarte. Fà molts dias que la mare està malalta y á casa no hi entra pá.... No hi ha més tindré de pendrer un ofici.... Y tu— ¡ho recordo com si fós avuy!—per tota resposta vàs posarme á la má cinch monedes de plata, les que t'havia donat el teu pare.—No 'n tinch més Martinuax vàs dirme bo y abrassant-me, no 'n tinch més.... Y ara digam Lamoriere després d'aixó volies que fós jó ton butxí, que fés fusellarte?

—Et dech la vida, contestá aquell verament emocionat... més no voldria que ma llibertat t'hagués de portar cap perjudici. Aixó nó.

—No tinges cuydado, hi ha un medi molt senzill.

Quant s'hagi acabat allà dintre'l xibarri y sia ben entrada la nit obra aquesta porta, digué signánthi una que hi havia á la dreta. Dona á un canal—Al fons d'aquest ne trovarás un altre mitj ajustada que dona á fora. Llavors seguix el camí de la dreta. Jo 't faré perseguir per la esquerra. Després tu mateix. Més avans no ens separém qui sab per quant, vull demanarte un favor.

—Dónal per concedit sia lo que vulgui.—

—Fà pochs dias que la Maria ma filla vá quedar sense mare. Fora jó no li queda ningú més al mon. Com duránt la guerra la nostra vida està sempre pendent d'un fil, si may jó faltés... tú mateix... te la recomano Enrich...

—Per la nostra amistat et juro Martinaux portarme ab ella com ab una germana, y no duptis que ho cumpliré.—

Dós hores més tart en Lamoriere lliure ja caminava depressa per la fangosa carratera vora'l Loire en direcció al casal de sos antepassats.

Esperava *frissós* el moment de estrenyer' entres sos brassos als sers que més estimava, y que no pensava veurer més.

V.

En Martinaux morí com un valent en la batalla de Austerlitz.

Fidel á sa paraula en Lamoriere pochs dias després aná ab sa germana á Tours á buscar la filla de sou amich y vá posarséla á casa seva. La varen estimar com á una germana.

HEMO.

Olot 15 Abril 1901.

SECCIÓ COMARCAL.

CAMPRODÓN.

9 de Maig.

Decididament no 's presentarà per aquest districte cap altre candidat qu' el senyor Marqués de Santa Ana, qui estigué aquí per algunes hores durant el dia 7 del corrent rebén á diferentes comissions dels pobles del entorn.

A causa de no tenir contrincán el senyor Marqués fá qu' hagi decaygut l' interés en qu' eran mirades aquestes eleccions sobre tot quant corria de boca en boca el nom d' una persona molt ben volguda d'aquesta nostre vila, y molt coneguda per les seves idees desantralisadores.

Fà més de 15 dias que podém contar com á cosa rara si fá un dia de bon temps.

La carretera d'aquesta á Sant Joan les Abadeses està bén deplorable á causa de ser mal cuydada, puig qu' en fen 15 dias de mal temps se fan un sots y barrals de fanch, que dificultan el transport y fá passár penes als cotcheros y passatjers.

El corresponsal.

BESALÚ.

10 de Maig.

Dilluns passat varem tenir el gust de saludar á nostre amich patrici y soci protector de l' Agrupació d'aquesta vila en Lambert Font y Cardona que venia de San Joan les Fonts, ahont contragué matrimoni aquell mateix dia, ab la amable senyoreta D.ª Teresa Macià de la qual anava acompanyat, marchán cap á Girona al objecte de fer el corresponent viatge de núvis, y á sa tornada quedarse domiciliats en aquesta vila per havérse fet càrrech de la antiga y acreditada botiga de robes, anomenada «Casa la Paperera»; á dita parella 'ls desitjém un bonich y felis viatge, y una bona é inacabable lluna de mel, y al mateix temps mil prosperitats en el càrrech que van á emprendre, felicitantlos per la bona idea y voluntat de tornar el nostre amich, á sa terra natal á passar 'ls dias de la vida ocupats en el seu treball, y á més per posehir aquesta Agrupació un element entussiat y amich de la prosperació d'aquesta vila y en general de Catalunya.

Lo qu' es aquesta setmana y 'l altre podem ben dir que estém en plé hivern, donchs el plourer tant seguit, y la calamarsada que caygé dimars passat, 'ns ha despedit una temperatura del tot freda y amohinosa.

Els blats y segles, es tanta la abundor d' aygua que tenen, que 'n molts camps quedan ben volcats, no deixant de ser un grós perjudici.

El dia 15 del mes que som, se celebra la diada de Sant Isidro, la que si no hi ha cap entrebanch, serà molt més lluhida y animada que 'n el any anterior; se farán els festeixs acostumats, el passant ab els bous enflocats, sardanes al mati y á la tarda, verificántse el bonich y típich ball del *ramelet*, y el corresponent ball de la nit, siguént contractada la Orquesta de 'ls «Atrevits de Banyolas».

Al següent dia diada de l' Assumpció se celebra en aquesta vila, la fira y per cridar la concurrència s' ha acordat, que per una comissió nomenada 's fés una subscripció per la població, al sol objecte de llogar Musichs, per tocar sardanes, per obsequi al jovent y demás, y donar més lluhimént y realce á la fira, donchs els Musichs de Tor-

tellá están llogats per fer ballar y divertir á tots 'ls que 'n tinguin ganes,

El corresponsal.

BANYOLAS.

9 de Maig.

Estimadíssim company; En aquesta 'ls socialistes celebraren pel tr. de Maig la festa que 's diu del treball, dita festa se reduhi tot ab ballades en la Plassa. A les onse del mati, pujaren en manifestació del carrer Major amunt cap á la Plassa, l' indicat carrer anava plé de cap á cap, regná molt d' ordre que 's lo que convé.

La passada setmana arribaren en aquesta procedents de Mieres y custodiats per la guardia civil quatre carros d' armes y municions, lo que no costa gayre de trovarlos la *benemérita*, trovantlos á carragedor al peu de la carretera.

Nostre benvolgut amich l' Esteve Boschmonar ha estat molt malt de resultes del dengue, avuy relativament se trova més bé, pro molt fiaquet y faltat de gana al mateix temps, de veres ens n' alegrém de sa millora.

També ha estat malat y de molta gravetat, el conegut propietari y fabricant de xacolata, don Joseph Torrent y Alsias, de moment els metjes desconfiavan salvarlo, sembla que ha experimentat una petita millora del que 'ns alegrém y fém vots per sa prompta curació á fi de que pugua tornar la tranquil·litat á sa apreciada familia.

El passat dilluns se desencadená una forta pedregada, havént agafat un resá grós y pedrexantho tot per arránt terra. Pobres pagesos aixó els faltava. entre la *glossopeda* y els impostos dels pudrimaners de Madrit, acabarán per posarse els ossos á puesto.

El corresponsal.

CRÓNICA LOCAL.

El temps aquesta setmana ha estat variable com l' anterior, ha plogut alguns dias ab abundancia y ha

nevat bastán en els Pirineus baixant molt avall la neu, lo qu' ha contribuït que 'ls dematins y vespres se senti bastanta fresca.

En la premsa barcelonina hem llegit el gran efecte produït entre'l públich inteligent per l'exposició d'art oloti que te lloch á ca'n Parés. Diferents periódichs li dedican llargas ressenyes, posant molt alt el nom de nostra vila y citantla com exemple per l'avens y cultura que demostra. Felicitém de veres á nostres artistes per l'èxit obtingut y felicitém, igualment, al «Institut Oloti» iniciador de tant bones campanyes; creyent que cap bon patrici deixarà de mirar ab favorables ulls ni de protegir á una institució que aixís procura aumentar l'honrosa fama de nostra estimada vila.

Dijous passat una dona del Camps, pasturava una vaca de llet en el prat de prop de dita masia y se lligà en un brás la corda que subjectava l'animal per poger fer, segons sembla, alguna feyna de més á més mentres guardava la vaca. El cas es que aquesta s'esberà, degut tal vegada á la mosca bouhera, y s'enrossegá la pobre dona deixantla sense vida y ab un estat que taferejava al mirarla.

Dimàrs que vé, á les set y mitja del matí, se celebrarán en l'Esglesia Parroquial els oficis d'*Enterro y Honres*, en sufragi de l'ànima del jove Llorens Juvinyà y Bover, (a. C. s.)

Dijòus pròxim festa de la Assenció del Senyor, á les 7 del matí tindrà lloch la commovedora funció de rebre la Primera Comunió alguns deixebles de les Escoles Pies, dirigintlos la divina paraula el Rvnt. P. Rector.

En vista del excel·lent resultat obtingut pels nostres artistes á Barcelona, sembla que la secció de Bellas Arts del «Institut Oloti» tracta d'organisar una esposició d'obres d'artistes olotins que se celebrarà per las vinentes festes de Nta. Sra. del Tura.

Dilluns d'aquesta setmana tingué la desgracia de caurer anant pel carrer, la Sra. Siseta Teixidor, filla de casa'n Campana, ab tanta mala sort, que s'trencà una cama. Li desitjém una prompte coració.

La exposició d'art intim oloti que s'está celebrant en el Saló Parés de Barcelona no s'tancarà fins demà dilluns, ab motiu d'haver donat ahí en dit Saló un concert el celebrat pianista don Carles Vidiella.

OLOT.—Imp. de N. Planadevall.—1901

DEFUNCIONS Y NAIXEMENTS

registrats en eixa vila, desde '14 al 11 del actual.

Parroquia de Sant Esteve

DEFUNCIONS					
Día	Noms y apellidos	Domicili	Estat	Anys	
9	Josepha Solé Plana.	M.º Camps	soltera	60	
10	Esteve Quintana Masllorens.	S. P. Màrtir	casat	51	
Noys, 1.			Noyes, 0.		
NAIXEMENTS					
Noys, 3.			Noyes, 1.		
Total defuncions, 3.			Total nexaments, 4.		

BARCONS Y C.^A

BANQUERS

Facilitan préstams á curts y llarchs plassos en petites y grosses cantitats.

LO POSITIU

AVÍS AL PUBLICH; En l' acreditat establiment de sastreria de

JOAN BELLAPART

situat en el carrer de Sant Esteve, núm 9, de aquesta vila s' ha rebut un complet y variat assortit de géneros última novetat pera la estació d' estiu, confeccionanse trajos á mida desde 'l módich preu de 20 ptes. en avant, competint, d' aquesta manera, en baratura, gust y elegancia, ab les sastreries y basars de robes fetes més econòmichs de Barcelona y altres capitals.

SADERRA, PRAT Y C.^A

BANQUERS

Olot (Valls nous.-1.)

Comptes corrents, giros dintre y fora d' Espanya, depósitos, descomptes, comissions, pagos á totes les dependencias del Estat y de la Provincia etc.

Pera la compra y venta de valors, aquesta casa compta ab agents en les pllasses mercantils de Barcelona, Madrid y Paris.

Se negocian los cupons del próxim venciment.